

[Handelsministeren.]

Pensionskasser er der i § 30 i denne Hensende foreslaaet en lempelig Overgangsregel; dersom en bestaaende Pensionskasses Midler helt eller delvis er anbragt i Virksomheden eller de i øvrigt er anbragt paa en saadan Maade, at de ikke opfylder Kravene i § 14, fastsættes det i § 30, 3die Stykke, at der skal kunne dispenseres fra Bestemmelserne i en Tid af indtil 15 Aar, for at dette meget vanskelige Forhold kan blive bragt ud af Verden paa en saa lempelig Maade som muligt.

Revisionsbestemmelserne findes i §§ 15—17.

Bestemmelsen i § 18, 1ste Stykke, gaar ud paa Forbud mod Overdragelse af Pensionskrav, svarende til hvad der bestemmes i Loven om Forsikringsaftaler som gældende for Forsikringsselskaber. I § 19 findes Regler om Opløsning af Pensionskasser; man kan tænke sig, at en vis Pensionskasse af en eller anden Grund maa opløses, og der er da om de Beløb, som udbetales ved Opløsningen, givet samme Regel; som i § 18 er givet om de Beløb, der udbetales ved Udtrædelse.

I §§ 20—24 findes Forskrifterne om Tilsyn med Pensionskassen. Tilsynet er foreslaaet henlagt til Forsikringsraadet, der, som bekendt, i Forvejen fører Tilsyn med Skadesforsikringsselskaberne og med Livsforsikringsselskaberne. Dersom en Kasses Forhold er saaledes forringet, at en Fortsættelse af Kassen maa anses for utilbørlig, kan Forsikringsraadet træffe Bestemmelser om dens Likvidation.

Under Hensyn til Pensionskassernes særlige Forhold foreslaas det fastsat, at de ikke skal kunne tages under Konkursbehandling.

Angaaende Indankning af Forsikringsraadets Afgørelser findes der Bestemmelser i § 22, Bestemmelser, der i Princippet ganske svarer til Reglerne i Skadesforsikringslovens § 57. Der skal i Henhold til § 23 gives en Aarsberetning over Forsikringsraadets Virksomhed, for saa vidt angaar Pensionskasser, og i § 24 findes i Overensstemmelse med Sparekasseloven, Bankloven, Livsforsikringsloven og Skadesforsikringsloven Bestemmelse om, at Pensionskasser skal udrede et Beløb til Dækning af Udgifterne ved Tilsynet, dog at Bidraget ikke maa overstige 1 Kr. aarlig pr. Medlem.

I §§ 25—27 findes Straffebestemmelser, der nøje slutter sig til Bestemmelser i Skadesforsikringslovens §§ 60—61.

Jeg skal meget anbefale dette Lovforslag til Tingets Velvilje, og det er mit Haab, at Lovforslaget maa kunne faa en saa vel-

villig Behandling i dette høje Ting, at det kan forventes vedtaget i denne Rigsdags-samling.

Jeg skal dernæst fremsætte *Forslag til Lov om en midlertidig Sukkerordning*. Dette Lovforslag er med Undtagelse af §§ 5 og 12 saa at sige enslydende med den gældende Lov, og jeg kan derfor nøjes med at hen-vise til Bestemmelserne i denne. Ifølge den gældende Lovs § 1 maa Fremstilling og Raffinering af Sukker her i Landet, saa længe denne Lov er gældende, kun finde Sted i Henhold til en af Ministeren for Handel og Industri meddelt Tilladelse, og en saadan Tilladelse kan kun meddeles bestaaende Fabrikker og Raffinaderier. Ogsaa Ind- og Udførsel af Sukker kan kun finde Sted med Ministerens Tilladelse. Ifølge § 3 i den gældende Lov skal Fabrikkerne svare Roedyrkerne 1 Kr. 80 Øre pr. Dobbeltcentner Roer; og i samme Paragraf findes der en Bestemmelse om Arealernes Størrelse; der er jo Grænser for den Mængde Roer, Fabrikkerne kan oparbejde, og det kan ikke nytte at dyrke Roer, som ikke kan oparbejdes. Jeg kan oplyse, at i det sidste Aar har der været dyrket ca. 80 000 Tdr. Land Sukkerroer.

I den gældende Lovs § 4 bestemmes det dernæst, at Sukkerfabrikkerne skal have Lov til at tage 33 Øre pr. Kilo Melis af Fabrik. Denne Pris er fastsat, for at Fabrikkerne kan betale de 1 Kr. 80 Øre til Roedyrkerne, og for at Fabrikkerne kan faa et Overskud paa mindst 4 pCt. af deres Aktiekapital. Endvidere bestemmes det i § 4, at det Overskud, der opnaas ved Fabrikernes Salg af Sukker paa Grundlag af den i Loven fastsatte Pris, fordeles mellem Roedyrkerne, Fabrikkerne og Staten i Henhold til Regler, der fastsættes af Ministeren for Handel og Industri. Disse Regler er gaet ud paa, at Roedyrkerne skulde kunne faa en Tantieme, saaledes at de fik indtil 2 Kr. 10 Øre pr. Dobbeltcentner, og at Sukkerfabrikkerne kunde faa en Forrentning af deres Aktiekapital ud over de 4 pCt., men hvad der derefter blev tilovers, raadede Staten over.

De øvrige Bestemmelser i Lovforslaget, som er enslydende med Bestemmelser i den gældende Lov, skal jeg forbigaa her og derefter knytte nogle Bemærkninger til de to nye Paragraffer, §§ 5 og 12.

Lovforslagets § 12 bestemmer, at Loven skal have en Gyldighedstid af 2 Aar, medens de hidtil gældende Sukkerordninger kun har haft en Gyldighedstid af 1 Aar.

I § 5 bestemmes det, at Ministeren bemyndiges til at fordele et Beløb af 1,2